

ת"פ 4244/05/19 - מדינת ישראל נגד קנה היילי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4244-05-19 מדינת ישראל נ' היילי (עציר)
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קנה היילי (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

כללי

ביום 2.5.2019 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם המייחס לו ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, בין הנאשם לג"א, (להלן: "המתלונן") קיימת הכרות מוקדמת, בין היתר על רקע סכסוך שקיים בין המתלונן לשני אחיו של הנאשם.

דניאל היילי הינו אחיו של הנאשם. ביום 7.10.18 הוגש כתב אישום בת.פ. 12376-10-18 לבית המשפט המחוזי מרכז בגין אירוע אלימות וירי שביצע דניאל כלפי המתלונן.

ביום 3.4.19 העיד המתלונן בבית המשפט כנגד דניאל במסגרת התיק המתנהל נגדו כאמור.

ביום 12.4.19 שהה המתלונן בשכונת מגוריו, שכונת חפציבה בנתניה (להלן: "השכונה"). סמוך לשעה 21:00 הגיע הנאשם לשכונה והבחין במתלונן שישב באותה עת על ספסל בשכונה.

הנאשם נעמד מול המתלונן כשהוא אוחז בידו סכין, ומבלי להגיד מילה, דקר את המתלונן בבטן התחתונה. המתלונן קם בבהלה על רגליו, דחף את הנאשם וברח לביתו הנמצא בסמוך, שם קיבל טיפול רפואי דחוף ופונה לבית חולים במצב בינוני.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן פצע דקירה חודר עם פרולפס של פיתולי מעי דק ממנו, הוא הועבר

בדחיפות לחדר ניתוח שם אובחנו שני חורים במעיים בגודל של 1 ס"מ במרחק של 120 ס"מ מהטרייץ. כמו כן נגרם למתלונן חתך בבטן השמאלית התחתונה עם קרע של שריר הרקטוס השמאלי. הוא אושפז כשבעה ימים ושוחרר ביום 19.4.19 לביתו ולמעקב מרפאתי.

במענה לכתב האישום אישר הנאשם את היכרותו עם המתלונן, את הסכסוך בין המתלונן לאחיו ואת העובדה שהמתלונן העיד כנגד אחיו בבית המשפט.

יתר סעיפי כתב האישום הוכחו. הנאשם טען כי לא פגש את המתלונן ביום האירוע וממילא לא דקר אותו.

גדר המחלוקת בין הצדדים נוגעת לזיהוי הנאשם כמי שביצע את העבירות. אין מחלוקת בין הצדדים שהמתלונן נדקר.

ראיות המאשימה:

עדות המתלונן:

המתלונן העיד כי לאירוע נשוא כתב האישום קדמו שלושה אירועים נוספים. הראשון - מקרה בו ביקש מחבר מן השכונה - יונתן - לשמור על הטלפון שלו עת עסק בספורט. כשביקש את הטלפון חזרה ויונתן התעלם עורר בו הדבר כעס, היו חילופי דברים בין השניים בסופם זרק יונתן את הטלפון לכיוונו, הנאשם בעט בו ולאחר מכן הגיעו למקום שניים מאחיו של הנאשם והתערבו בסכסוך. הנאשם הלך לביתו ולאחר מכן ירד לחורשה הנמצאת ליד ביתו.

אחיו של יונתן - גאשאו הגיע לחורשה רכוב על אופניים, המשיך בנסיעה ואז חזר עם אחיו של הנאשם, שניהם היכו אותו וגאשאו דקר אותו בירך. בעקבות אירוע זה פונה המתלונן לבית החולים ופצעיו נתפרו.

האירוע השני אירע לאחר חודש ומחצה, במסגרתו נדקר המתלונן לטענתו על ידי גאשאו, בכתף ובבטן, חמש דקירות, פונה לבית החולים והיה מאושפז כשבועיים. מדובר בתקיפה בצוותא אליה חברו אחיו של גאשאו - יונתן ואחי הנאשם ליאור. בגין אירוע זה הגיש המתלונן תלונה למשטרה. גאשאו ריצה מאסר בן 9 חודשים ושני האחרים מאסר שרוצה בעבודות שירות.

האירוע השלישי אירע עת השתחרר דניאל, אחי הנאשם, מבית הסוהר, וכנקמה על שהמתלונן העיד כנגד אחיו ליאור, דניאל וליאור, שני אחיו של הנאשם תקפו אותו, ידו אבנים לעברו עת ברח לביתו, דניאל הגיע רכוב על אופנוע וירה באוויר.

אלה הובילו לאירוע הרביעי נושא כתב האישום אשר אירע 9 ימים לאחר שהעיד כנגד אחי הנאשם בבית המשפט.

המתלונן העיד שטרם האירוע, עת ערך שחזור עם השוטרים בנוגע לאירוע השלישי, אויים על ידי חבריו של אחי הנאשם

ש"יטופל" בשל היותו מלשן ועד מדינה.

ביום האירוע הלך לבית דודתו לקחת מזוודה, הניחה בפתח הבניין בו גרים הוריו, ישב עם חברים על ספסל מול החורשה הנמצאת מול בית הוריו ואז הגיע הנאשם מימינו כשהוא אוחז בסכין ודקר אותו. המתלון ברח לכיוון בית הוריו, מעד, קם והמשיך לרוץ ובמהלך הריצה חש בכאבים והבחין כי מעיו מחוץ לבטנו. הוא פונה לבית החולים ואושפז למשך כשבועיים.

המתלון העיד כי האירועים המתוארים שעבר, גרמו לו לפוסט טראומה, פחדים, דכאון וחרדות. לאירוע היו עדים, חבריו של המתלון, את שמותיהם סירב למסור למשטרה בשל הפחד שאלה חשים מהנאשם וחבריו.

במקום היתה תאורה.

בחקירתו הנגדית אישר המתלון כי אושפז בבית חולים פסיכיאטרי ארבע פעמים, פעם אחת טרם שחרורו מהצבא, פעם שניה לאחר שהותקף על ידי גאשאו, יונתן וליאור, ובפעם האחרונה לאחר שהותקף על ידי הנאשם. הוא נוטל תרופה - ציפרלקס, בבקשה שהגיש כנגד יואנס דלמלו שתקף אותו למניעת הטרדה מאיימת, בקשה שהוגשה ביום 23.10.2019. אמר בבית המשפט שיש לו קולות שאומרים לו לתקוף את כל מי שמאיים עליו, אך אמר זאת במטרה להישאר באשפוז וחרף האמור שוחרר מאשפוז.

הסנגורית הקשתה על המתלון ושאלה הכיצד ידע ביום 15.4.19 שעדי הראיה יסרבו לשתף פעולה והלה השיב שאחד מהם ביקר אותו ואמר לו שהוא מסרב למסור הודעה ואילו אל האחרים התקשר יום קודם לכן, ביום 14.4.19 והם חסמו אותו. גם לאחר שחרורו מבית החולים פנה אל עדי הראיה והם אמרו שאינם מוכנים להיות מעורבים. בהמשך עדותו העיד שגם בפעמים קודמות בהם נפגע סירב למסור את שמות הנוכחים במקום מאחר ו"כל החברה האלה. הם טובים, לא מתעסקים בלעבור על החוק, אנשים נורמטיביים, הם לא רוצים ומפחדים מהאנשים האלה".

עוד העיד כי לראשונה הבחין בנאשם כשהנאשם עמד מולו מאחר ועד לאותו רגע מבטו הופנה אל הרצפה. את הסכין לא ראה אלא אך את הלהב ואת הנאשם שהיה עם פנים חשופות. עוד העיד כי חשש לעשות שחזור בשל פחדיו מאנשים בשכונה וממשפחת הנאשם.

עדויות בני משפחת המתלון והשוטרים שהגיעו ראשונים לזירה

אחי המתלון, א"א העיד כי ביום האירוע הגיע לבית הוריו, פגש את אביו בחדר המדרגות וזה סיפר לו שדקרו את ג"א,

הוא רץ לדירת הוריו ושם ראה את אחיו שוכב בסלון ואחיו אמר לו שבני היילי דקר אותו.

אמו של המתלון , הגב' י"א העידה שבנה הגיע לדירתם כשהוא אוחז בבטנו, אמר שדקרו אותו, שהוא מת וביקש שיזמינו אמבולנס. האם שאלה את בנה מה קרה והוא סיפר שבני, הבן של אספה דקר אותו. היא ביקשה משכניה לצלצל למד"א, הגיע אמבולנס והמתלון פונה לבית החולים.

אביו של המתלון, מר מ"א העיד אף הוא שמיד כשהגיע בנו לדירתם ביקש שיזמינו אמבולנס , אמר שבני הבן של אספה דקר אותו , תוך כדי שיחה נפל המתלון "כשהבטן שלו בחוץ".

מדו"פ של רס"ר סאלח ראמי (ת/39) עולה כי לאחר קבלת דיווח על אדם שנדקר הגיע לכתובתו, בדירה פגש את אחיו של המתלון א"א, והלה הצביע על אחיו אשר שכב בדיקה כשדקירות בבטנו, ומסר כי אחיו עבר נסיונות פגיעה קודמים על ידי הנאשם, והוא זה שדקר את המתלון באותו יום. העד יצא עם צוות על מנת לאתר את הנאשם בכתובת הוריו ואלה מסרו שהוא מתגורר בשכונה אחרת. לאחר מכן חזר העד לבית המתלון ונגבתה הודעה מאמו של המתלון בביתה.

רס"ר אמל פחר דין (ת/52) הגיע למקום בשעה 22:30, הבחין בצוות מד"א מטפל במתלון בדירה, אחיו של הפצוע א"א מסר לו שאחיו אמר כי הנאשם דקר אותו מתחת לבניין. במקום אותרו כתמים שנראים כמו דם והמתינו להגעת מז"פ לזירה.

מסמכים רפואיים

ממסמכים רפואיים ע"ש המתלון עולה כי בבטן שמאלית תחתונה פצע דקירה עם מעיים מחוץ לדופן הבטן, 2 חורים במעיים בגודל הקטן מס"מ, במרחק 120 ס"מ מהטרייץ, חתך קטן בסמוך לחורים במעיים, ללא דימום בחלל הבטן, חתך עם קרע של שריר הרקטוס השמאלי. בוצע ניתוח בהרדמה מלאה (ת/55).

ראיות נוספות

עד התביעה עופר עמנואל, אשר היה מנהל מטבח בצה"ל אצלו עבד הנאשם, העיד שהנאשם עבד אצלו כחודשיים, יום העבודה האחרון שלו היה ביום 11.4.19 ומאותו מועד לא ראה את הנאשם. עדותו נתמכת בדו"ח שעות העבודה של הנאשם אותו הפיק - ת/1.

לדברי מר עמנואל, לאחר שהוא נחקר במשטרה סיפר לו אחראי המטבח אדי דנילוב, כי הנאשם חתך את האצבע ולא הגיע כמה ימים לעבודה.

אשר לחתך שהציג הנאשם (ת/7) - לא הובאו בפני ראיות לנסיבות החתך, או לכך שבעקבות החתך נעדר הנאשם ממקום עבודתו, הן במסמכים רפואיים והן בעדים. הנאשם לא הגיש מסמכים רפואיים ביחס לימי היעדרותו מהעבודה, והעד אדי דנילוב אשר לדברי עופר עמנואלי הוא שמסר לו כי הנאשם חתך את האצבע לא זומן לעדות על ידי ההגנה.

עד התביעה רס"ר אלעד שיינטוק ראש צוות בילוש נתניה העיד שהגיע לדירת הנאשם ארבע פעמים. בפעם הראשונה ביום האירוע - 12.4.19, על מנת לאתר את החשוד בדקירה - הנאשם, אך לא היה מענה (ת/2). נסיונות איתור נוספים של הנאשם נערכו בימים 13.4.19, 14.4.19, (שלמה זימרו שהיה בדירת הנאשם מסר שהנאשם נמצא באילת, ונמסרה לידו הזמנה לסור למשטרה עבור הנאשם), 18.4.19 (נמסרה הזמנה לאם), 27.4.19. בפעם הרביעית בה הגיע לדירת הנאשם נכח שם שלמה זימרו, אותו עיכב לחקירה כחשוד בקשירת קשר לפשע.

פעולות חקירה נוספות אשר בוצעו על ידי החוקרים לא נשאו פרי: לא אותרו עדי ראיה נוספים ולא מצלמות אבטחה.

עד התביעה, רס"ב דניאל שרוני, חוקר בתחנת המשטרה בנתניה, העיד שהגיע לראשונה לזירת האירוע ביום 15.4.19 על מנת לנסות לאתר מצלמות אבטחה. הזירה מוכרת לו מאירוע קודם בו ירה אחיו של הנאשם - דניאל - גם אז לא נמצאו מצלמות אבטחה. בסריקה שערך לא נמצאו מצלמות. מיקום הזירה נמסר לו על ידי המתלונן אותו חקר באותו יום. המתלונן אכן מסר לו שהיו עדי ראיה אך סירב למסור שמותיהם, ואמר ששוחח איתם. העד אישר שהטלפון של המתלונן לא נבדק על מנת לאתר את אותם אלה ששוחח עימם יום קודם לכן ולבדוק מי מהם היה עד לאירוע. יחד עם זאת, העד מסר שהוא חוקר בתחנת נתניה משנת 2007, מכיר את המעורבים ואת האזור בו אירע האירוע והוסיף: "בקרב העדה האתיופית הסיכוי לשיתוף פעולה של עדים הוא אפסי עד מינוס.. גם אם היינו מאתרים את הזהות של העדים האלה, הסיכוי שהיה פה שיתוף פעולה שואף לאפס... זה מניסיון שלי...". או אז נשאל הכיצד הוא יודע שעדי הראיה היו מהעדה האתיופית והשיב: "אין לי ודאות מוחלטת שזה אתיופים אבל מהיכרותי את השכונה הזאת מדובר בשכונה שרוב האוכלוסייה שם אוכלוסייה אתיופית. בדרך כלל מי שיושב שם על הספסלים בדרך כלל זה חברה ממוצא אתיופי, זה מניסיוני".

בחקירתו החוזרת אישר העד ששאל את המתלונן בחקירתו הראשונה האם היה מישוה שהיה עד ויהיה מוכן לשתף פעולה והמתלונן השיב לו שאין אחד כזה, כולם מפחדים.

עדת התביעה, מפקח שיר קוזמה שהיתה קצינה תורנית ביום האירוע העידה כי הגיעה לדירת המתלונן, דיברה עם אחיו של המתלונן ושלחה צוות לדירת הנאשם. כן העידה כי ראתה כתמי דם אך לא זכרה היכן, הזמינה את מז"פ ולא המתנה במקום להגעתם. בחקירתה החוזרת מסרה כי כקצין תורן היא יכולה להשאיר הנחיות לשוטרים במקום אולם לא זכרה האם עשתה כן במקרה דנן. דו"ח פעולה שערכה העדה הוגש וסומן ת/13, העדה הפנתה אליו בעדותה. מדו"ח פעולה זה עולה כי הבחינה במקום בצוות מד"א שפינה את המתלונן, ואחיו של המתלונן בשם גיל מסר לה שהוא בדיוק הגיע הביתה ואחיו הפצוע אמר לו שהנאשם דקר אותו מתחת לבניין.

עד התביעה רס"ר דין גורדון, צוער בקורס קצינים, העיד כי ערך עימות בין המתלונן לנאשם (ת/14), וחקר את הנאשם מספר חקירות (ת/15, ת/18, ת/19-21), וכי פעולותיו תועדו אלא שעקב תקלה הן תועדו באופן חזותי בלבד וללא שמע. רק החקירה האחרונה תועדה גם חזותית וגם בשמע (ת/22-25).

העד אישר כי קיבל מהמתלון תמונות המתעדות את פציעתו, ואשר לטענתו צולמו על ידי רופא בבית החולים.

גרסאות הנאשם

בחקירתו מיום 21.4.19 (ת/3) מסר הנאשם כי רק באותו יום חזר לביתו וראה פתק הזמנה לחקירה ולכן התייצב לחקירה. לדבריו משך כשבועיים לא היה בדירה, אלא "טייל". כשנשאל היכן טייל חזר והשיב: "טיילתי" (עמ' 2 ש' 14). לטענת הנאשם מכשיר הטלפון הנייד שלו (מספר 055-9720304) נשבר והתנפץ יומיים קודם לכן (עמ' 3 ש' 22).

כשנשאל הנאשם היכן היה במועד האירוע השיב שוב "טיילתי". לא יודע בדיוק. לא הייתי באזור נתניה" (עמ' 3 ש' 30). הנאשם שלל קיומו של סכסוך עם המתלון ושלל מעורבות באירוע. הנאשם טען כי הוא עובד בחברת קייטרינג חיצונית של הצבא, אולם מיום 12.4.19 לקח חופש לעצמו וטייל. הנאשם נשאל פעם נוספת כדלקמן:

"ש: באיזה עיר טיילת?

ת: טיילתי

ש: איפה ישנת?

ת: ישנתי"

במסגרת עימות שנערך בין המתלון לבין הנאשם ביום 21.4.19 חזר המתלון על גרסתו ומסר כי הנאשם דקר אותו כדי שהוא יחזור בו מתלונה שמסר נגד אחיו, ואילו הנאשם הכחיש את הדברים (ת/14).

בחקירתו לאחר העימות (ת/15) שינה הנאשם את גרסתו ביחס למעשיו ביום האירוע, ומסר כי היה בביתו בשפרינצק בשיכון ותיקים.

בחקירה נוספת (ת/16) מסר בנוגע לטלפון שנשבר שהוא אצלו בבית ושהוא "פעם לא עובד ופעם הוא עובד", ושיתכן שדוד שלו משתמש בו (עמ' 2 ש' 8, עמ' 3 ש' 21).

כשנשאל מדוע לא התייחס להזמנות לסור למשטרה שהושארו בביתו מסר שראה רק הזמנה אחת, וטען שלא התחמק מחקירה. הוא ראה את ההזמנה בשעה 10:00 בבוקר, יצא למכולת לעשות קניות, בהמשך התקלח ואכל ואז התייצב לחקירה.

בחקירה מיום 29.4.19 מסר שבחקירה הראשונה היה שיכור, הסכינים שנתפסו ברשותו משמשים אותו לעבודתו כטבח. כשעומת עם כך שמכשיר הטלפון שהיה ברשותו בזמן האירוע לא נמצא במסגרת חיפוש שנערך בביתו טען שהעובדה

שהשוטרים לא עשו את עבודתם אינה מעניינו.

עדות הנאשם

בעדותו לפני טען הנאשם כי הוא עבד כטבח ולא התערב בסכסוך שבין המתלונן לבין אחיו.

הנאשם טען כי נחתך באצבעו במהלך חיתוך ירקות במסגרת עבודתו ולכן לא הגיע לעבודה בחודש אפריל. לאחר שנודע לו שמחפשים אותו לחקירה הוא התייצב לחקירה וכך נודע לו שהוא חשוד בדקירה. כאשר נשאל הנאשם במסגרת החקירה הנגדית מדוע לא טען זאת בחקירותיו במשטרה, אלא רק טען שלקח חופש לעצמו, לא ידע להשיב. גם כאשר נשאל מדוע לא הציג אישור שפנה לטיפול רפואי וקיבל ימי מחלה בשל הפציעה מסר שאין לו אישור רפואי.

הנאשם לא נשאל בחקירתו הראשית מדוע לא התייצב לחקירה קודם לכן ומתי בדיוק נודע לו שהוא מוזמן לחקירה. כמו כן לא נשאל מדוע המתלונן מוסר את שמו כמי שביצע את הדקירה, אם אין לו כל קשר לכך, ולא מסר כל מניע להפלתו על ידי המתלונן.

הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית מדוע התייצב רק ב-21.4.19 אם ההזמנה האחרונה הונחה ב-18.4.19 והעיד כי רק אז ראה את ההזמנה. או אז נשאל איך יתכן שהשוטרים כל הזמן "פספסו" אותו ואיך לא ראה את ההזמנות שהשאירו לו לסור לחקירה, והתחמק מלהשיב. כאשר עומת עם גרסתו בחקירה הראשונה ולפיה שבועיים הוא לא היה בבית, וטייל בתל אביב או בטבריה, העיד כי נלחץ מההזמנה לחקירה ושתה אלכוהול טרם התייצב לחקירה ולכן היה שתוי בחקירה הראשונה ואינו זוכר מה מסר בה. יש לציין, כי חוקריו של הנאשם לא נשאלו בעדותם לפני אודות טענות אלה של הנאשם, וגם עו"ד יעקב מלול עמו התייעץ הנאשם בסמוך לחקירתו לא זומן על ידי ההגנה להעיד בעניין זה.

בהמשך כשנשאל מדוע לא שיתף פעולה והשיב לחוקר תשובות כמו "טיילתי", "ישנתי", השיב כי אין לו אמון במשטרה.

גרסתו שהגיע שתוי לחקירה אינה מתיישבת עם טענתו בחקירה כי הלך למכולת, התקלח, ורק אז התייצב לחקירה.

לטענת הנאשם הוא היה בביתו בזמן האירוע, ואינו יודע אם בן דודו שלמה שמתגורר עמו יכול להעיד על כך.

הנאשם טען שאין לו הסבר לכך שביום מעצרו מכשיר הטלפון שלו אוכן בפתח תקווה, וגם לא היה לו הסבר לכך שבמסגרת החיפוש שנערך בביתו לא נמצא הטלפון על ידי החוקרים.

דין והכרעה

הרשעה על סמך עדות יחידה

בע"פ 10049/03 פלוני נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט ג'ובראן ש"בית-משפט זה כבר עמד לא אחת על חובת הזהירות המוטלת על שופט שעה שהוא ניצב בפני מצב כזה של עדות יחידה מול כפירת נאשם. בעניין ע"פ 590/76 צסיס נ' מדינת ישראל. פד"י ל"א (3) 733, בעמוד 735 נפסק כי:

"אולם תנאי לכך (להרשעה על-פי עדות יחידה) שהשופט ישקול את ערכה של העדות היחידה בשבע עיניים, מעל ומעבר לזהירות הרבה שלה הוא נדרש כרגיל". (הסוגריים הוספו - ס.ג.).

ובהמשך:

"על השופט לנתח את העדות ולתת דעתו על הסתירות והפגמים שהוא מגלה בה. מצא כאלה ואף על פי כן הגיע למסקנה שעיקרי הדברים הם אמת, עליו להבהיר את שיקוליו ולהסביר כיצד הגרסה מתיישבת עם אותן תהיות ואי דיוקים." (שם, עמוד 736 מול האות ג').

נתתי דעתי לכך שראיית הזיהוי היחידה בתיק נסמכת על עדות המתלון בלבד.

מצאתי לתת אמון מלא בגרסת המתלון אשר היתה סדורה וקוהרנטית. התרשמתי כי המתלון העיד מדם ליבו, לאחר שפעם אחר פעם מילא את חלקו והתלון על מעשי אלימות שהופנו כלפיו, אף שלמוד אכזבות הוא ואף שלטענתו, המערכת כשלה בהגנתו.

התרשמתי כי המתלון מפוחד וכי הוא נעדר כל אינטרס למסור עדות שווא כנגד הנאשם או מי מבני משפחתו, אשר פגעו בו בעבר בדיוק בשל מעורבות מסוג זה.

עוד התרשמתי כי המתלון לא הכביר בפרטים מקום שאלה לא היו ידועים לו, וכי היה נאמן לאמת ולפרטים הידועים לו וכך לא תאר סכין אותה לא ראה אלא הסתפק בלומר כי הבחין אך בלהב של הסכין ובפניו של הנאשם. המתלון אף לא תאר תיאורי שווא של דברי איומים ונקם מפי הנאשם, אלא מסר כי הלה דקר אותו מבלי לומר דבר.

אשר לשאלת זיהוי של הנאשם כדוקר, קיימת הכרות מוקדמת בין המתלון לנאשם (ואף קרבת משפחה) וזיהוי של הנאשם כדוקר נסמך על מראהו.

הרקע שמסר המתלון ככזה שהוביל לאירוע הדקירה אף הוא אינו נמצא במחלוקת - ההגנה אינה חולקת על קיומם של סכסוכים קודמים ואירועים אלימים קודמים במסגרתם פגעו אחיו של הנאשם במתלון, אלא חולקת אך על מעורבותו של הנאשם באירוע ובעצם מעוררת את שאלת מהימנותו של המתלון, מהימנות שכאמור קבעתי כמוצקה. אעיר, כי המתלון מסר בעדותו כי תשעה ימים לאחר שהעיד נגד אחי הנאשם במשפטו הוא אויים על ידי אחיו של הנאשם כי בעקבות עדותו הוא "יטופל", והנאשם לא הביא לעדות אף אחד מאחיו על מנת לסתור טענה זו.

בהתאם לסעיף 249 לחוק העונשין " המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם....בהליך שיפוטי- דינו מאסר שלוש שנים".

הסעיף אינו דורש כוונה אלא מודעות לעובדה שאותו אדם העיד בהליך שיפוטי, ומודעות זו היתה לנאשם אשר במעשיו הטריד את המתלונן בשל עדותו כנגד אחיו - דניאל. מודעות זו נלמדת מעצם מעשיו ומהעובדה שלא הציג גרסה אחרת שיש בה להסביר את מניעיו למעשה, שכן התכחש לחלקו בו.

העובדה שהמתלונן סירב למסור את שמות עדי הראיה מובנת לנוכח האירועים שעבר המתלונן, תקיפה אחר תקיפה בשל כך שהעז להתלונן ולהעיד כנגד תוקפיו. לא פלא שחבריו של המתלונן סירבו, ולא בפעם הראשונה, להיות מעורבים באירוע, אף על ידי מסירת הודעות וסירובו למסור שמותיהם אינה פוגעת באמינותו.

למרבה הצער המסר - **השגוי** - אשר הועבר עד כה למעורבים בתקיפות הקודמות של המתלונן הוא שדמו הפקר, ולכך אין לתת יד.

עדויות בני משפחתו של המתלונן, אשר העידו כי המתלונן נכנס לביתם מיד לאחר שנדקר, בעודו פצוע ומדמם ומעיו יוצאים מגופו, ביקש שיזמינו לו אמבולנס ואמר להם: "אני מת", ושהנאשם - בנה של אספה - הוא שדקר אותו, מהוות חיזוק משמעותי לגרסתו של המתלונן, בהתאם לסעיף 9 לפקודת הראיות ("רס גסטה").

אל מול גרסתו המהימנה של המתלונן ניצבים שקרי הנאשם, אשר בתחילה שלל ודחה מכל וכל את שהייתו בסביבת התרחשות האירוע וטען כי לא היה כלל בנתניה אלא טייל, וזאת מבלי לפרט היכן, על אף שנשאל לפרטים כאמור שוב ושוב על ידי החוקרים.

לאחר מכן שינה הנאשם את גרסתו לחלוטין וטען כי היה בנתניה אך לא היה כלל במקום האירוע אלא בביתו, וממילא לא הביא מטעמו עדי אליבי לתמוך בטענתו, ולא הציג גרסה הגיונית למניעיו של המתלונן להפליל אותו הפללת שווא.

ההסבר לשינוי בגרסה היה שבחקירתו הראשונה היה שיכור, אף שבחקירתו הראשונה מסר שאיחר להתייצב אליה כיוון שרצה להתארגן לפני החקירה ואף טרח להתקלח (וכן התייעץ עם עו"ד אשר לא זומן על ידי ההגנה לתמוך בטענת השכרות האמורה).

גם טענתו המאוחרת ולפיה המתלונן מוסר הודעות כנגד שלושת האחים אחד אחר השני אינה עולה בקנה אחד כאמור עם המורא שמטילים הנאשם ואחיו על המתלונן ועל הפגיעות הרבה בה הוא מצוי, פיזית ונפשית.

חיזוק נוסף לראיות התביעה ניתן למצוא בהתנהגותו המפלילה של הנאשם, אשר התחמק מלהתייצב לחקירה (פרט שהוכח על ידי מזכרי השוטרים שחיפשו אחריו והשאירו לו הודעות להתייצבות בחקירה) ונעדר ממקום עבודתו החל ממועד האירוע ועד ליום 21.4.19 (פרט שהוכח על ידי המעסיק ות/1) בו התייצב לחקירה ונעצר, כאשר גרסתו בהקשר זה אינה אמינה ואינה נתמכת בעדים.

יובהר כי הימנעותו של הנאשם מלהביא במסגרת פרשת ההגנה מסמכים רפואיים או את העד אדי דנילוב ביחס לקשר בין פציעתו לבין העדרותו מן העבודה מעידים כאלף עדים שאין בין השניים קשר כלל ועיקר.

גם נסיבות התנפצות והעלמות מכשיר הטלפון של הנאשם בסמוך לאחר האירוע מחשידות.

אשר למחדלי החקירה הנטענים, אכן לא אותרה על ידי החוקרים זירת הדקירה עצמה, ויש להצר על כך, אלא שהנפקות המעשית של מחדל זה אינה רבה, מקום שלא הועלתה על ידי ההגנה טענת "הגנה עצמית" (טענה אשר מעלה את הצורך לבדוק אם דם נוסף לבד מדמו של המתלונן מצוי בזירה), וממילא במועד בו נודע לחוקרים מיקום הזירה בחורשה, סביר כי בדיקת האזור לא היתה מניבה ממצאים לנוכח היות החורשה הומה מדי יום באנשים, כך על פי עדות המתלונן אשר לא נסתרה בעדותו של הנאשם.

אשר לכשל בתיעוד הקולי של שתיים מחקירות הנאשם, מדובר בתקלה לא מכוונת (שהרי התיעוד הצילומי שהופעל יחד עם התיעוד הקולי כן פעל), וממילא אין בידי ההגנה טענה כי במסגרת חקירות אלה נאמר דבר אשר לא תועד או שהתגלתה בהם ראייה שיש בה לעלות כדי "ראייה מזכה" כך שהיעדר התיעוד הקולי גרם להעלמתם. מדובר בכשל נקודתי שלא גרם בפועל פגיעה כלשהי בהגנת הנאשם.

בשים לב לאמור לעיל, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל הראייתי והוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

לאור האמור, הנני מרשיעה את הנאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והטרדת עד, עבירה לפי סעיף 249 לחוק.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תש"פ, 14 יולי 2020, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אלירם גלעם, ב"כ הנאשם עו"ד ענת קירשנברג והנאשם אשר הובא על ידי שב"ס.